

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 6C/45/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413201304
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Veselá
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2013:5413201304.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudkyňou JUDr. Janou Veselou v právnej veci navrhovateľa: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, zastúpený JUDr. Alanom Strelákom, advokátom so sídlom v Bratislave, Na vřšku 12, proti odporkyňi: W. I., rod. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. D., T. XXXX/XX, adresa na doručovanie: B. D., Z. XXXX/X-XX, v konaní o zaplatenie 420,16 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 420,16 eur s 9,25% úrokom z omeškania ročne od 12.06.2011 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd návrh z a m i e t a .

III. O trovách konania bude rozhodnuté do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

IV. U r č u j e s a , že zmluvná podmienka obsiahnutá v prvej vete čl. 3 Obchodných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 420102164 uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 30.09.2010, ktorej obsahom je oprávnenie navrhovateľa požadovať od dlžníka/spoludlžníka zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov, a to za každý aj začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky, je n e p l a t n á pre neprijateľnosť takejto zmluvnej podmienky.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania, doručeným súdu dňa 21.03.2013, navrhovateľ, žiadal, aby

súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu sumu 420,16 eur a zákonný úrok z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 420,16 eur od 12.06.2011 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 66,- eur (t.j. mesačná zmluvná pokuta vo výške 16,50 eur x 4 mesiace omeškania od júna 2011 do septembra 2011). Návrh odôvodnil tým, že dňa 30.09.2010 bola medzi navrhovateľom a odporkyňou ako dlžníkom uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 420102164 (ďalej len "zmluva") na čiastku 500,- eur, za odplatu vo výške 190,- eur. Zmluvou sa dlžník zaviazal celkovú čiastku vo výške 690,- eur uhradiť v 13 mesačných splátkach, a to v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 2,50 eur a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach vo výške 68,25 eur. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky je veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdila odporkyňa podpisom zmluvy. Odporkyňa celkovo do dnešného dňa uhradila 269,84 eur, pričom posledná uhradená suma vo výške 30,- eur bola uhradená dňa 17.10.2011. V súlade s

Článkom II zmluvy bola odporkyňa povinná hradiť v 13 mesačných splátkach, pričom prvá splátka bola splatná 10. deň po uzatvorení zmluvy, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia bola splatná 30. dňa po splatnosti predchádzajúcej splátky. Vzhľadom na to, že odporkyňa neplnila riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, navrhovateľ jej oznámil stratu výhody splátok v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka. V Predžalobnej upomienke zo dňa 15.03.2011 navrhovateľ upozornil odporkyňu na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V Oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 30.06.2011 navrhovateľ oznámil odporkyňi, že celý dlh (zahrňujúci nesplatenú časť úveru a odplaty) sa stal splatným ku dňu 11.6.2011. Po zosplatnení záväzku bola odporkyňou uhradená suma vo výške 80,- eur. Ku dňu vypracovania návrhu na vydanie platného rozkazu činí dlžná čiastka 420,16 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom spolu s odplatou v celkovej sume 690,- eur a čiastkou vo výške 269,84 eur, ktorá bola uhradená odporkyňou $(690,- \text{ eur} - 269,84 \text{ eur} = 420,16 \text{ eur})$. V zmysle bodu 3 Obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sa odporkyňa zaviazala uhradiť v prípade porušenia podmienok zmluvy zmluvnú pokutu vo výške 3,30% z istiny úveru, a to za každý kalendárny mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky, pričom zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa odporkyňa dostala do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky. Keďže istina úveru je vo výške 500,- eur, tak dohodnutá mesačná zmluvná pokuta je vo výške 16,50 eur (t.j. $3,30\% \text{ z } 500,- \text{ eur} = 16,50 \text{ eur}$). Vzhľadom na uvedené je odporkyňa podľa zmluvy povinná hradiť zmluvnú pokutu vo výške 16,50 eur za každý začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky. V zmysle § 3a Nariadenia Vlády č. 87/1995 Z.z. si navrhovateľ uplatňuje úhradu zmluvnej pokuty až do dosiahnutia maximálnej prípustnej hranice určenej v citovanom Nariadení vlády, t.j. do dosiahnutia výšky poskytnutých finančných prostriedkov, pričom výška sankcií za omeškание nesmie presiahnuť maximálnu výšku v zmysle § 3a ods. 1 tohto Nariadenia. Po dosiahnutí tejto výšky si navrhovateľ uplatňuje úhradu zákonného úroku z omeškания v zmysle § 3a ods. 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Ďalej sa odporkyňa zaviazala uhradiť v zmysle bodu 3 Obchodných podmienok náhradu účelne vynaložených nákladov za úkony spojené s vymáhaním dlžnej sumy pred začatím súdneho alebo rozhodcovského konania vo výške 20% z poskytnutej istiny najmenej však 67,- eur, ktorá nepodlieha vyúčtovaniu (t.j. 20% zo sumy 500,- eur), najmenej však 67,-eur. Za účelne vynaložené náklady sa považujú najmä osobné návštevy a vyhľadávanie dlžníka poverenou osobou zo strany veriteľa, vyhotovenie a zasielanie upomienok, registrácia, evidencia dohľadávanie dlžníka v systéme veriteľa, pravidelné overovanie a aktualizácia dát dlžníka, identifikácia a zaúčtovanie nepravidelných platieb mimo určenú výšku, telefonické hovory, náklady spojené s pokusmi o mimosúdne riešenie sporu (poštovné, právne konzultácie). Náhrada podľa predchádzajúcej vety nezahŕňa náklady súdneho konania alebo iného konania spojeného s vymáhaním dlhu.

Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie. Odporkyňa predvolanie na pojednávanie prevzala dňa 19.07.2013 spolu so žalobným návrhom a jeho prílohami, ku ktorým sa písomne nevyjadrila. Na pojednávanie sa nedostavila, pričom v deň pojednávania bolo súdu v kópii doručené potvrdenie o jej dočasnej pracovnej neschopnosti, na ktorom bolo rukou dopísané "každodenné infúzie od 13,00 hod." a pod tým podpisom odporkyne. Z potvrdenia vyplýva, že odporkyňa sa stala práceneschopnou od 18.11.2012. Keďže zo strany odporkyne chýbal výslovný prejav vôle smerujúci k tomu, aby došlo k odročeniu pojednávania, súd vychádzal z toho, že predložené potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti je doklad preukazujúci súdom akceptovateľný dôvod, pre ktorý sa odporkyňa nariadeného pojednávania nezúčastnila. Len na okraj súd uvádza, že i v prípade, ak by bolo možné dospieť k záveru, že išlo o žiadosť o odročenie pojednávania, táto by nebola dôvodná, a to jednak pre jej oneskorenosť (odporkyňa o dôvode odročenia vedela už v čase doručenie predvolania na pojednávanie, t.j. 19.07.2013 a pojednávanie bolo dňa 07.08.2013), ako aj pre jej neúplnosť, keďže podľa ust. § 119 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako "OSP"), ak je dôvodom na odročenie pojednávania zdravotný stav účastníka, návrh na odročenie pojednávania mu musí obsahovať aj vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav účastníka neumožňuje účasť na pojednávaní. Okrem toho odporkyňa sa dňa 27.01.2013, teda keď už bola práceneschopná, zúčastnila pojednávania na tunajšom súde vo veci č.k. 6C/164/2012.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dokladmi, ktoré do spisu predložil navrhovateľ a zistil nasledovný skutkový a právny stav.

Dňa 30.09.2010 odporkyňa ako dlžník a navrhovateľ ako veriteľ, prostredníctvom finančného agenta Y. Z., uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, a to podľa zákona č. 129/2010 Z.z.. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie bezúčelového, hotovostného, spotrebiteľského úveru vo výške 500,- eur (istina) za celkový úrok vo výške 20% z istiny s tým, že bolo súčasne dohodnutá odmena vo výške 18% z istiny. Dohodnutý úrok a odmena spolu predstavovali odplatu vo výške 190,- eur tak, že celková dlžná čiastka na úhradu predstavovala 690,- Sk, keď odporkyňa sa zaviazala zaplatiť úver vrátane odplaty v 13 mesačných splátkach, a to v prvých troch mesačných splátkach vo výške 2,50 eur a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach vo výške 68,25 eur. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Priamo v zmluve bolo dohodnuté, že po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky je veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa nedohodnú zmluvné strany písomne inak. V zmluve je uvedená priemerná RPNM ku dňu podpisu zmluvy vo výške 47,39%. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdila odporkyňa podpisom zmluvy. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú obchodné podmienky, na ktorých sa nachádza podpis odporkyne. V článku 1 obchodných podmienok je uvedená RPNM daného úveru vo výške 67,70%. Dňa 18.03.2011 bol formou doporučenej zásielky odporkyňi odoslaný list zo dňa 15.03.2011 označený ako Predžalobná upomienka - výzva k úhrade dlžnej sumy, ktorou navrhovateľ odporkyňu vyzval na zaplatenie dlžnej sumy 9,- eur najneskôr do 5 dní od obdržania výzvy s tým, že bola súčasne upozornená, že ak nevykoná úhradu, po uplynutí 15-dňovej lehoty si podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka navrhovateľ uplatní právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Dňa 01.07.2013 bol formou doporučenej zásielky odporkyňi odoslaný list zo dňa 30.06.2011 označený ako Oznámenie o zosplatnení záväzku, v ktorom navrhovateľ odporkyňi oznámil, že záväzok zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 420102164 uzavretej dňa 30.09.2010 bol zosplatnený ku dňu 11.06.2011 z dôvodu omeškania sa s jeho splácaním. Odporkyňa uhradila navrhovateľovi celkovo sumu 269,84 eur s tým, že z toho suma 80,- eur bola uhradená po zosplatnení záväzku. Z uvedeného potom vyplýva, že do zosplatnenia záväzku, t.j. do 11.06.2011 odporkyňa uhradila sumu 189,84 eur. Podľa dojednaní v zmluve však mala mať ku dňu 11.06.2011 zaplatené tri splátky po 2,50 eur, t.j. spolu 7,50 eur a šesť splátok po 68,25 eur, t.j. spolu 409,50 eur, keď splatnosť prvej splátky bola dňa 10.10.2010.

Na takto zistený skutkový a právny stav vecí súd aplikoval ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách, ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

Pri aplikácii daných ustanovení súd dospel k záveru, že nárok navrhovateľa, pokiaľ sa ním domáha zaplatenia zostatku úveru vrátane jeho odplaty vo výške 420,16 eur je dôvodný, keď z vykonaného dokazovania vyplýva, že odporkyňa sa v úverovej zmluve zaviazala zaplatiť navrhovateľovi celkovú sumu 690,- eur, z čoho však zaplatila sumu 269,84 eur a ku dňu 11.03.2011 (tri mesiace pred zosplatnením) bola nepochybne v omeškaní aspoň jednej splátky úveru, keďže ku dňu 10.03.2011 mala mať zaplatené tri splátky po 2,50 eur a tri splátky po 68,25 eur, čo spolu predstavuje 212,25 eur, avšak do zosplatnenia úveru (11.06.2011) zaplatila len sumu 189,84 eur. Priamo v zmluve, ale aj v čl. 1 obchodných podmienok bolo pritom dohodnuté, že veriteľ je oprávnený žiadať od dlžníka vrátenie celej dlžnej sumy po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednotlivkej splátky, resp. ktorejkoľvek splátky v jej plnej výške.

Podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 30.06.2011 ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

V danom prípade navrhovateľ upozornil odporkyňu listom zo dňa 15.03.2011 na uplatnenie práva žiadať zaplatenie celej pohľadávky a toto právo následne uplatnil listom zo dňa 30.06.2011. Súd nemal

preukázané, či uvedené listy odporkyňa prevzala (zástupca navrhovateľa sa na pojednávaní k tomu vyjadriť nevedel), avšak ak by aj tomu tak nebolo, podľa zmluvného dojednania obsiahnutého v čl. 11 obchodných podmienok by nastala fikcia doručenia, keďže podľa tejto zmluvnej podmienky doručením akýchkoľvek písomností na základe zmluvy o úvere alebo v súvislosti so zmluvou o úvere medzi zmluvnými stranami sa rozumie doručenie písomnosti doporučené poštou na adresu trvalého pobytu, ak je adresátom dlžník a za deň doručenia písomnosti sa pokladá aj deň, v ktorý zmluvná strana, ktorá je adresátom, odoprie doručovanú písomnosť prevziať alebo v ktorý márne uplynie úložná doba pre vyzdvihnutie zásielky na pošte, doručovanej poštou zmluvnej strane, alebo v ktorý je na zásielke doručovanej poštou zmluvnej strane, preukázateľne pracovníkom pošty vyznačená poznámka, že sa adresát odsťahoval, je neznámy alebo poznámka podobného významu.

Navrhovateľ preukázal, že oba listy doručoval odporkyňi doporučené na adresu uvedenú v záhlaví zmluvy.

Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že ku dňu 11.06.2011 nastala predčasná splatnosť zostatku úveru a dňom nasledujúcim sa odporkyňa dostala do omeškania s jeho zaplatením. Preto pokiaľ navrhovateľ žalobným návrhom žiadal priznať zákonný úrok z omeškania zo sumy 420,16 eur počnúc dňom 12.06.2011 až do zaplatenia, a to vo výške 9,25% ročne, súd návrhu aj v tejto časti vyhovel, keď aplikoval ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.01.2009 do 31.01.2013.

Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.01.2009 do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Ku dňu 12.06.2011 bola základná úroková sadzba ECB vo výške 1,25%.

Navrhovateľ sa podaným návrhom tiež domáhal zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 66,- eur, a to za štyri mesiace omeškania od júna do septembra 2011, pri mesačnej výške pokuty 16,50 eur čo zodpovedá 3,3% z istiny úveru (500,- eur), tak ako bolo dohodnuté v čl. 3 obchodných podmienok.

Podľa čl. 3 obchodných podmienok sa zmluvné strany dohodli, že pokiaľ dlžník/spoludlžník nesplní svoj záväzok podľa čl. II zmluvy o úvere (čl. II zmluvy o úvere zakotvuje záväzok platiť úver a odplatu v mesačných splátkach), je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka/spoludlžníka zároveň zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 3,1% z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov, a to za každý aj začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky.

Tunajší súdom listom zo dňa 18.07.2013 zaslaným spolu s predvolaním na pojednávanie zástupcovi navrhovateľa oznámil, že má možnosť vyjadriť sa k predbežnému posúdeniu zmluvnej podmienky, podľa ktorej si navrhovateľ uplatňuje právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 3,3% z istiny (bez ohľadu na rozsah jej splatenia ako neprijateľnej zmluvnej podmienky podľa ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka.

Na pojednávaní zástupca navrhovateľa uviedol, že pokiaľ ide o zmluvnú pokutu uplatnenú spolu vo výške 66,- eur, tak túto považuje za primeranú z dôvodov, ktoré sú uvedené v písomnom vyjadrení, ktoré podľa neho bolo doručované aj do tohto spisu a ak sa v ňom nenachádza, tak odkazuje na ich vyjadrenie zo dňa 30.07.2013, ktoré v obdobnej veci zaslali súdu a ide o vec č.k. 6C/64/2013.

Vo vyjadrení zo dňa 30.07.2013 vo veci tunajšieho súdu č.k. 6C/64/2013 (č.l. 30 spisu a č.l. 39 spisu 6C/45/2013) navrhovateľ uviedol, že uplatnená zmluvná pokuta nemá základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke, keďže ide o dohodou určenú peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti, ktorá bola porušená a išlo o zmluvnú povinnosť uhrádzať dlh riadne a včas, ako to vyplýva z bodu II. zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z uvedeného jasne vyplýva, že inštitút zmluvnej pokuty má charakter právneho prostriedku na zabezpečenie záväzku, čiže má

sankčnú povahu, ktorou by mal byť dlžník nútený k splneniu dlhu riadne a včas, čo potvrdzuje aj ust. § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvná pokuta bola dojednaná v písomnej forme, pričom zákonné ustanovenia presne neurčujú výšku zmluvnej pokuty, ale táto má byť úmerná výške pohľadávky, inak by išlo o ujednanie v rozpore s dobrými mravmi. V danom prípade navrhovateľ určil výšku zmluvnej pokuty percentuálnym vzťahom k hodnote poskytnutého plnenia, čo nebolo a ani nie je zakázané právnym poriadkom, ani ho neobchádza. Dohoda o výške zmluvnej pokuty je určitá a jasná. Výšku zmluvnej pokuty navrhovateľ stanovil aplikáciou ust. § 3a Nariadenia vlády č. 87/1195 Z.z., teda do maximálne prípustnej hranice, nepresiahol výšku poskytnutých finančných prostriedkov, ale ani výšku trojnásobku úrokov z omeškania v zmysle predmetného vyjadrenia. Zmluvná pokuta podľa navrhovateľa nemôže mať a nemá základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke, nakoľko bola potvrdená vlastnoručným podpisom dlžníka na úverovej zmluve, pričom tento potvrdil, že pred podpísaním si všetky podmienky prečítal, porozumel im a zmluva predstavuje ich slobodnú vôľu, nebola uzavretá v tiesni, ani za nápadne nevýhodných podmienok. Takisto dlžník podpisom na zmluve potvrdil, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú obchodné podmienky a s nimi sa dôkladne oboznámil pred podpisom uvedenej zmluvy. Navrhovateľ je toho názoru, že dojednaním predmetnej zmluvnej podmienky neobchádzal zákon, nedostal sa do rozporu s dobrými mravmi a ani nespôsobil značnú nerovnováhu medzi navrhovateľom a odporcom, nakoľko ustanovenie o zmluvnej pokute v obchodných podmienkach bolo dojednané podľa platných právnych predpisov účinných v čase uzatvárania zmluvy, čiže predmetné ustanovenie zakotvujúce dojednanie zmluvnej pokuty spĺňa všetky náležitosti vyžadované právnym poriadkom, čím sa nemôže jednať o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

K uvedenému vyjadreniu navrhovateľa súd uvádza, že dojednanie o zmluvnej pokute obsiahnuté v čl. 3 obchodných podmienok súd považuje za platné, keď bola dodržaná predpísaná forma tejto dohody, táto je dostatočne zrozumiteľná a určitá aj čo určenia výšky pokuty. Takisto je nespochybniteľná funkcia zmluvnej pokuty, ktorou je zabezpečenie splnenia dohodnutého záväzku. V danej veci je však s ohľadom na skutočnosť, že ide o dojednanie v spotrebiteľskej zmluve, rozhodujúce posúdiť, či daná zmluvná podmienka nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Toto posúdenie súd vykonáva aj bez návrhu, resp. námietok spotrebiteľa. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Európskeho súdneho dvora zo dňa 04.06.2009 vo veci C-243/08, podľa ktorého čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že nekalá zmluvná podmienka nezaväzuje spotrebiteľa a že v tejto súvislosti nie je potrebné, aby spotrebiteľ vopred úspešne napadol takúto podmienku. Vnútroštátny súd je povinný preskúmať ex offio nekalý charakter zmluvnej podmienky, len čo má k dispozícii právne a skutkové okolnosti potrebné na tento účel. Ak považuje takúto podmienku za nekalú, zdrží sa jej uplatnenia.

V prejednávanej veci súd dospel k záveru, že predmetné dojednanie o zmluvnej pokute je dojednaním, ktoré požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku (§ 53 ods. 2 písm. k/ Občianskeho zákonníka) a teda ide neprijateľnú zmluvnú a tým neplatnú podmienku (§ 53 ods. 4 a 5 Občianskeho zákonníka). Tento záver súd opiera o skutočnosť, že zmluvná pokuta je dohodnutá vo výške, ktorá nerešpektuje rozsah plnenia záväzku, je dohodnutá z pevnej čiastky, a to výšky poskytnutého úveru (v tomto prípade zo sumy 500,- eur). V júni 2011, odkedy si ju navrhovateľ uplatnil však odporkyňa nebola v omeškaní so zaplatením celej istiny úveru, ale len jej časti a po júni sa táto suma ešte znížila, keď odporkyňa zaplatila po zosplatnení 80,- eur. Tieto skutočnosti dohodnutý mechanizmus určenia zmluvnej pokuty nijako nezohľadňuje. Navrhovateľovi ako veriteľovi takto dohodnutá zmluvná pokuta prináša väčší prospech než ako by mala, a tento prospech je priamo úmerný neprospechu odporkyne ako spotrebiteľky. V danom prípade je tiež zmluvná pokuta dohodnutá pre prípad porušenia povinnosti, z ktorého navrhovateľ môže (a podaným návrhom tak aj robí), žiadať zákonné úroky z omeškania. Ide teda o ďalšiu sankciu za omeškanie (v tejto súvislosti súd poukazuje na názor Jaroslava Krajča vyslovený na str. 157 v publikácii "Spotrebiteľská zmluva v aplikačnej praxi v SR a EÚ", vydavateľstvo Eurounion-Ikarus, r. 2011, ktorý uvádza, že neprimeranou zmluvnou podmienkou môže byť napríklad zmluvná pokuta, dojednaná popri zákonnej povinnosti úroku z omeškania vyplývajúcej zo zákona.) Aj v tomto kontexte súd vyhodnotil predmetnú zmluvnú podmienku ako neprijateľnú. Takisto súd vyhodnocoval dotknutú zmluvnú podmienku v kontexte so všetkými právami a povinnosťami z úverovej zmluvy a zoberal do úvahy, že odplata za poskytnutý úver predstavuje 34,62% (pri dohodnutej dobe splácania 13 mesiacov),

teda je dohodnutá v takej výške, ktorá dostatočne kompenzuje prípadnú škodu navrhovateľa vzniknutú v dôsledku omeškania sa odporkyne s plnením záväzku.

Dospejúc k záveru o neprijateľnosti zmluvnej podmienky o zmluvnej pokute, súd návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 66,- eur zamietol a súčasne túto podmienku uviedol vo výroku rozsudku s poukazom na ust. § 153 ods. 4 OSP.

Pokiaľ navrhovateľ uvádzal, že si uplatnil zmluvnú pokutu v súlade s ust. § 3a nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., tak v podstate dohodnutú zmluvnú pokutu moderoval tak, aby týmto ustanoveniam zodpovedala a ak by súd prijal jeho návrh neprijateľnú zmluvnú podmienku by modifikoval, čo však urobiť nemôže s poukazom na rozsudok Súdneho dvora vo veci C-618/10, v ktorého výroku sa uvádza, že čl. 6 ods. 1 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že mu odporuje právna úprava členského štátu, ktorá vnútroštátnemu súdu umožňuje v prípade, že rozhodne o neplatnosti nekalej podmienky, ktorá je súčasťou zmluvy uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, doplniť uvedenú zmluvu tým, že zmení obsah tejto podmienky.

Zhrnúc doteraz uvedené v konaní bol prevažne úspešný navrhovateľ (čo do uplatnenia sumy 420,16 eur s 9,25% úrokom z omeškania ročne od 12.06.2011 do zaplatenia, ktorý do vyhlásenia rozsudku predstavuje 86,14 eur a neúspešný bol čo do uplatnenia sumy 66,- eur.

O trovách konania však bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej s poukazom na ust. § 151 ods. 3 OSP s ohľadom na skutočnosť, že doposiaľ neuplynula lehota uvedená v § 151 ods. 1 OSP.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté
- d) dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné
- g) dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- h) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zák. č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Okresný súd Dolný Kubín

dňa 28. augusta 2013

JUDr. Jana Veselá

samosudkyňa